

Anna Szałapak, Tragarze cieni

Oni byli, ale teraz już ich nie ma.
Nie została nawet po nich szklanka cienia.
A żeglarze za zakrętem, gdzieś w oddali
Nową partię czarnych szachów rozgrywali.
A ich meble, walizki, bagaże
noszą teraz niebiescy tragarze.
A ich słowa milczące na wieki
kolorowy powtarza arlekin.
A ich twarze, witraże i cienie
noszą teraz tragarze przestrzeni.
Żółte liście, nieciepliwie daty
zapisują górnolotnie ptaki.
Oni byli, ale teraz już ich nie ma.
Znowu życie odpowiada nie na temat.
Coś zostało. Coś odeszło. Gdzieś się pali.
Rękawiczka. Fotografia. Sznur koralu.